

I КАТЕРИЧКА. Може. Но само ако нѣкой победи горския царь и го накара да отключи пресъхналитѣ извори. Щомъ пийнатъ зайчетата отъ изворчето предъ колибата му, което сега е пресъхнало, ще станатъ пакъ на деца.

II КАТЕРИЧКА. А какъ може да се победи горскиятъ царь?

I КАТЕРИЧКА. Само дете, което не е направило никога нищо лошо, може да повдигне вълшебната му кутийка, която е на гърдитѣ му. Отвори ли се тая кутийка, горскиятъ царь ще си изгуби силата.

II КАТЕРИЧКА. Но никой човѣкъ не знае това.

I КАТЕРИЧКА. И нѣма да узнае никой, защото никой не знае нашия езикъ, за да му кажемъ.

ДОБРИ (Скача). Чакайте, ние вече ви знаемъ езика! (Катеричкитѣ избѣгватъ).

ДИМО. Защо подплаши катеричкитѣ?

ДОБРИ. Ама азъ не искахъ.

ДИМО. Нищо, нищо. Чухме каквото трѣбва! Хайде, Добри, ние ще свършимъ тая работа.

ДОБРИ (Весело). Да вървимъ, да освободимъ царкинята.

ДИМО. Чакай! Имашъ ли смѣлость, Добри, да вземешъ кутийката на горския царь, че азъ веднажъ съборихъ птиче гнѣздо и яйцата се счупиха, а ти никога нищо лошо не си направилъ.

ДОБРИ. Ами бате, нали знаешъ, азъ веднажъ счупихъ една паница?

ДИМО. Е, нищо, паницата си бѣше наша.

ДОБРИ. Тогава добре, азъ ще взема кутийката! Не ме е страхъ отъ нищо!

ДИМО. Да вървимъ! (Излизатъ).

Завеса

(Следва въ трета книжка)

Лжечаръ Станчевъ

